

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **V. S.**, zastoupeného Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou se sídlem v Brně, Příkop 8, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců** se sídlem v Praze 4, nám. Hrdinů 1634/3, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 9.11.2015, č.j. MV-165108-3/So-2014, ve věci prodloužení dlouhodobého pobytu,

t a k t o :

I. Žaloba se **z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 9.11.2015, č.j. MV-165108-3/So-2014, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3.8.2014 č.j. OAM-29649-8/DP-2014, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky (dále jen ČR) za účelem podnikání – účast v právnické osobě.

V podané žalobě žalobce namítl tyto žalobní body:

1) Žádost byla zamítnuta výlučně na základě výsledku žalobce provedeného v jiném řízení, a to v řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu. Při seznámení s podklady rozhodnutí dne 18.7.2014 bylo žalobci sděleno, že při posuzování jeho žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu se bude vycházet z následujících podkladů: žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, materiálů cizinecké evidence a vyjádření účastníka řízení. Výslech žalobce v podkladech uveden není. Žalobce tedy nepředpokládal, že jeho výslech z jiného řízení bude použit jako podklad pro rozhodnutí, a proto se k němu nemohl vyjádřit. Tím došlo k porušení žalobcových procesních práv.

2) Výslech žalobce ve věci trvalého pobytu dne 18.7.2014 proběhl bez tlumočníka. Žalobce byl v předvolání i v úvodu výsledku ubezpečen, že se jedná o výslech k jeho žádosti o povolení k trvalému pobytu a nebyl upozorněn, že protokol bude následně použit v jiném řízení. Pokud by jej správní orgán upozornil, zajistil by si k výsledku tlumočníka, neboť český jazyk ovládá pouze na základní úrovni. V řízení o povolení k trvalému pobytu žalobce své právo na tlumočníka záměrně nevyužil, protože mu jiní cizinci poradili, že by mu to způsobilo v řízení problémy, neboť by jej správní orgán vyslýchal, jak to, že využil tlumočníka, když předložil doklad o složení zkoušky z češtiny na úrovni A1. Žalobce vycházel z informace, že pokud využije právo na tlumočníka v řízení o povolení k trvalému pobytu, bude muset zkoušku z češtiny opakovat v Praze, aby se ověřilo, zda česky skutečně umí. Postupem správního orgánu I. stupně tak došlo k porušení práva žalobce na tlumočníka, protože kdyby byl předvolán k výsledku ve věci prodloužení dlouhodobého pobytu, vzhledem ke své úrovni znalosti českého jazyka by výslech bez tlumočníka nepodstoupil.

3) Žalobce se neztotožňuje se způsobem, jakým se žalovaná vypořádala se stejnými námitkami, jež vznesl v odvolání, tj. že byl žalobce prokazatelně seznámen s celkovým obsahem spisového materiálu, v němž byl protokol o výsledku žalobce jako účastníka řízení zařazen a správně označen č.j. OAM-29649-5/DP-2014 a dále, že pohnutky, které žalobce vedly k nevyužití práva tlumočníka nejsou pro toto správní řízení podstatné. Žalobce má za to, že řádně zdůvodnil, proč se k výsledku o žádosti o povolení k trvalému pobytu nedostavil s tlumočníkem. Žalobce se cítí dotčen na svém právu k vedení výsledku v jeho mateřském jazyce. Nezákonný postup žalované spatřuje v tom, že vytýkanou nezákonnost správního orgánu I. stupně neodstranila.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že skutkový stav a průběh správního řízení od podání žádosti do vydání rozhodnutí je dostatečně popsán v napadeném rozhodnutí, na nějž plně odkázala a navrhla zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), a byl vázán žalobními body uvedenými v žalobě.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce podal dne 8.7.2014 u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, kterou doplnil požadovanými přílohami. Součástí správního

spisu je protokol o výsledku žadatele ve věci správního řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, který byl se žalobcem sepsán dne 18.7.2014 pod č.j.

OAM-9692-8/TP-2014 a do správního spisu ve věci žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu byl zařazen pod č.j. OAM-29649-5/DP-2014. Z obsahu protokolu je zřejmé, že výslech žalobce jakožto žadatele ve věci vydání povolení k trvalému pobytu byl proveden dne 18.7.2014 v době od 12:00 do 14:45 hodin úřední osobou R. O. Dle protokolu o seznámení účastníka řízení s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 18.7.2014 č.j. OAM-29649-6/DP-2014 byl žalobce shodného dne seznámen s podklady rozhodnutí ve věci žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu, k nimž se mohl vyjádřit. Z protokolu je zřejmé, že při posuzování žádosti bude správní orgán vycházet z žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, materiálů cizinecké evidence a vyjádření účastníka řízení. Žalobce se k podkladům nechtěl vyjádřit, což stvrdil svým podpisem. Dne 3.8.2014 pod č.j. OAM-29649-8/DP-2014 rozhodl správní orgán I. stupně, že žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se zamítá. Z odůvodnění rozhodnutí pak vyplývá, že stěžejním podkladem, na jehož základě bylo vydáno rozhodnutí, byl výslech žalobce ve věci současně probíhajícího řízení o povolení k trvalému pobytu, který byl proveden dne 18.7.2014. Správní orgán na základě informací sdělených žalobcem v rámci tohoto výsledku dospěl k závěru, že je nesporné, že neplní účel pobytu, pro který mu bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu, který byl povolen za účelem podnikání – účasti v právnické osobě. V rámci provedeného výsledku žadatel sám vyloučil jakoukoliv vlastní samostatnou činnost pro firmu STANKOTEX s.r.o., jejímž byl ode dne 31.8.1999 jednatelem, když účel pobytu byl doložen výpisem jmenované společnosti z obchodního rejstříku. Jelikož výsledkem žalobce měl správní orgán za prokázané, že nevykonává funkci jednatele firmy, pro kterou mu byl povolen účel dlouhodobého pobytu, povolení mu neprodloužil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání v podstatě stejného obsahu jako v následně podané správní žalobě. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalované.

Při posouzení důvodnosti prvního žalobního bodu vycházel krajský soud z obsahu správního spisu, jímž má za prokázané, že u správního orgánu I. stupně probíhala paralelně dvě správní řízení na základě dvou různých žádostí žalobce, a to žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu a žádosti o povolení k trvalému pobytu. V řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu byl žalobce dne 18.7.2014 vyslechnut jako účastník řízení. Protokol o jeho výsledku byl založen také do správního spisu vedeného ve věci žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu. Protokol, který byl sepsán pod č.j. OAM-9692-8/TP-2014 identifikujícím, že výslech byl proveden v rámci řízení o povolení k trvalému pobytu, byl založen do správního spisu vedeného ve věci žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu pod č.j. OAM-29649-5/DP-2014. Dalším úkonem správního orgánu I. stupně v řízení o prodloužení dlouhodobého pobytu bylo seznámení žalobce s podklady pro vydání rozhodnutí, které proběhlo téhož dne, tj. 18.7.2014 evidentně poté, co byl proveden výslech žalobce v řízení o povolení k trvalému pobytu, neboť protokol o seznámení žalobce s podklady pro vydání rozhodnutí má č.j. OAM-29649-6/DP-2014. Jako podklady, z nichž bude správní orgán I. stupně vycházet při posouzení žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu, jsou uvedeny: žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, materiály cizinecké evidence a vyjádření účastníka řízení. Žalobce se písemně vyjádřil do protokolu, že se s těmito podklady nechce seznámit a nechce se k nim vyjádřit. Z uvedeného sledu úkonů správního orgánu I. stupně je seznatelné, že v posuzovaném řízení, na jehož základě bylo vydáno napadené

rozhodnutí, vycházel skutečně z výsledku žalobce uskutečněného v řízení o povolení k trvalému pobytu. Krajský soud nesdílí názor žalobce, že by tento postup byl nezákonný a že by jím byla porušena jeho procesní práva. Krajský soud má za to, že postup zvolený správním orgánem I. stupně naplňuje principy zásady hospodárnosti při činnosti správního orgánu vyjádřené v ust. § 6 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád), neboť tento postup přispěl k vyřízení žádosti žalobce bez zbytečných průtahů a bez zbytečných nákladů, přičemž také žalobce jako dotčená osoba byl co nejméně zatěžován postupem správního orgánu. V rámci veřejné správy je zcela běžným jevem, že správní orgány při svém rozhodování využívají podkladů a znalostí, jež mají ze své úřední činnosti, a soud neshledal žádný důvod, pro který by se tak v posuzované věci nemělo stát. Obsahem správního spisu má soud také za prokázané, že protokol o výsledku žalobce provedený v druhém z probíhajících správních řízení, byl do správního spisu vedeného v posuzované věci řádně založen a opatřen číslem jednacím zahrnujícím také označení čísla listu správního spisu. Žalobce byl s obsahem správního spisu v této podobě seznámen, což žádným svým tvrzením nerozporoval. Soud sdílí názor žalované, že byl-li žalobce seznámen s obsahem spisu v této podobě, nebyla tím nijak porušena jeho procesní práva. Skutečnost, že výsledek žalobce není výslovně uveden v podkladech pro vydání rozhodnutí (protokol o seznámení s podklady rozhodnutí č.j. OAM-29649-6/DP-2014), není pochybením zásadního významu, jestliže byl tento protokol součástí správního spisu předloženého žalobci, o čemž soud nemá pochybnost a nerozporuje to ani žalobce. První žalobní bod na základě uvedené argumentace neshledal krajský soud důvodným.

Ani druhý žalobní bod krajský soud důvodným neshledal. Soud nijak nezpochybňuje důvody uvedené žalobcem k vysvětlení, proč si nepřizval do řízení o žádosti o povolení trvalého pobytu tlumočníka. Tlumočníka však nepožadoval ani v řízení o žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu. Dle právní úpravy obsažené v ust. § 16 odst. 1 a 3 správního řádu se v řízení jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce. Každý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady. V řízení o žádosti si žadatel, který není občanem České republiky, obstará tlumočníka na své náklady sám, nestanoví-li zákon jinak. V posuzované věci muselo být žalobci zřejmé, a to i s ohledem na dlouhodobost jeho pobytu v ČR a na řízení před správním orgánem I. stupně, která již v minulosti jako cizinec absolvoval, že řízení probíhá v českém jazyce. Úprava ust. § 16 odst. 3 správního řádu je pak jednoznačně založena na iniciativě cizince, který je tím subjektem, jenž musí prohlásit, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání a který si v takovém případě obstará tlumočníka na své náklady. V posuzované věci se jedná o řízení o žádosti, v níž žalobce vystupuje jako žadatel, a proto ve smyslu ust. § 16 odst. 3 věty druhé správního řádu bylo jeho věcí, aby si obstaral tlumočníka na své náklady sám. Je sice pravdou, že v posuzovaném řízení žalobce vyslýčán nebyl, vyjádřil se však v protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí a námítku, že neovládá český jazyk, neuplatnil. Použití výsledku, který byl sepsán v řízení o povolení k trvalému pobytu, krajský soud s odkazem na argumentaci, kterou byl vypořádán žalobní bod 1), považuje za legitimní. Soud rovněž zdůrazňuje, že projev žalobce před správním orgánem musí být konzistentní, i když se jedná o řízení o různých žádostech. Skutkový stav musí být zjišťován objektivně a není možné, aby žadatel svá tvrzení přizpůsoboval typu řízení, které je vedeno. Žalobce navíc

neuvedl, zda, v jakém rozsahu a čím konkrétně jej poškodila výpověď, kterou učinil v řízení o žádosti o povolení trvalého pobytu, zda došlo k nepochopení nebo nesprávnému zaprotokolování některého jeho vyjádření. Žalobce obsah svého výsledku nijak skutkově nezpochybnil. Na základě uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že k porušení procesních práv žalobce ani z hlediska tohoto žalobního tvrzení nedošlo.

Z již shora uvedené argumentace je seznatelné, že krajský soud neshledal důvodným ani poslední žalobní bod, v němž žalobce brojil proti způsobu, jakým se s identickými odvolacími námitkami vypořádala žalovaná v napadeném rozhodnutí. Krajský soud má za to, že odvolací námitky byly žalovanou vypořádány věcně správně, přezkoumatelně a dostatečně (str. 4 napadeného rozhodnutí) a její závěry plně aprobejuje. Žalobce v podané žalobě argumentaci žalované žádným nosným způsobem nerozporoval, pouze zopakoval své odvolací námitky. Soud proto nemá, co by k věci více dodal.

Jelikož krajský soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným, žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšné žalované s tímto řízením podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 16. června 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu